

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

16. december 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 94 (Alm. del) af 6.
december 2013

Spørgsmål

Vil ministeren oversende talepapir fra åbent samråd d. 5/12-2013 om effektiviseringer i den offentlige sektor, jf. FIU alm. del - samrådsspørgsmål I.

Svar

Hermed talepapiret fra åbent samråd den 5. december 2013, jf. det vedlagte.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon

3. december 2013

Samrådsspørgsmål I

Spørgsmål:

”Vil ministeren uddybe i forlængelse af besvarelsen af FIU alm. del spørgsmål 500, hvorfor midler, der findes ved effektiviseringer i den offentlige sektor godt kan bruges til øget offentligt forbrug, men ikke til at dække de ekstra omkostninger, der følger af den demografiske udvikling”.

Svar:

Det talte ord gælder.

- Tak for spørgsmålet. Jeg er glad for at få mulighed for igen at forklare om de grundlæggende forskelle mellem regeringens og Venstres økonomiske politik.
- Lad mig starte med at forklare regeringens politik på området. Så vil jeg bagefter gøre nogle betragtninger omkring Venstres politik.
- Regeringens økonomiske politik bygger på, at der inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik og holdbare offentlige finanser, er plads til en vækst i det offentlige forbrug på 0,6 pct. om året frem mod 2020.
- Det svarer til et samlet løft af den offentlige velfærd på 22 mia. kr. i perioden 2014 til 2020. Det giver i gennemsnit omkring 3 mia. kr. ekstra til velfærdens hvert år.
- Vi ønsker at anvende denne vækst i det offentlige forbrug til målrettede forbedringer af den offentlige velfærd på prioriterede området.
- Regeringen ønsker at bevare og styrke vores velfærdssamfund med lige adgang til sundhed og uddannelse til alle.
- Herudover skal den offentlige service udvikles gennem fortsat modernisering af den offentlige sektor. Regeringen formulerede i forbindelse med Vækstplan DK en målsætning om gennem modernisering at frigøre 12 mia. kr. frem mod 2020 til målrettede forbedringer af den offentlige sektor.

- Men det er vigtigt at understrege, at en realisering af regeringens moderniseringsmålsætning ikke er en forudsætning for, at regeringens økonomiske politik hænger sammen.
- Moderniseringsmålsætningen bygger på et ønske om at omprioritere inden for det offentlige forbrug. Det kan være mellem områder, men det kan også være omprioriteringer inden for samme område.
- At gøre noget lidt smartere på et område og anvende de frigjorte midler til noget andet.
- Men der er altså ikke tale om at øge det offentlige forbrug udover de 0,6 pct. om året. Det, der er tale om, er at omprioritere inden for det offentlige forbrug.
- Regeringen er overbevist om, at det er både realistisk og ambitiøst at realisere denne målsætning om modernisering for 12 mia.kr. i 2020.
- Regeringen vil løbende arbejde på at realisere målsætningen gennem konkrete initiativer i tilknytning til fx finansloven, økonomiaftaler mv.
- Det vigtige er imidlertid at understrege, at moderniseringsinitiativer ikke kommer dalende ned fra himlen. Det er ikke nok med overskrifter.
- Der skal være tale om konkrete initiativer, der kan gennemføres i praksis, og hvor der anvises konkrete løsninger.
- Og det gælder tilsvarende, at man selvfølgelig først kan anvende pengene til andre ting, når initiativerne er besluttet.

***

- I forhold til besvarelsen af finansudvalgsspørgsmål 500, så vil jeg understrege, at der af svaret fremgår følgende:
- ”Der er imidlertid ingen direkte sammenhæng mellem det udgiftstræk, som følger af befolkningsudviklingen og de midler, som frigøres gennem produktivetsforbedringer og modernisering”.

- Det betyder altså ikke, at frigjorte midler fra modernisering ikke kan medgå til at dække det demografiske træk på de offentlige ydelser. Det kan de i princippet godt.
- Men som jeg har forsøgt at redegøre for, så skal midlerne realiseres før, man kan disponere over dem. Derfor kan man ikke på forhånd bare forudsætte, at man kan dække det demografiske træk ved blot en hensigtserklæring om, at man vil modernisere for et tilsvarende beløb.

***

- Lad mig i den sammenhæng slutte af med at sige nogle ord om Venstres økonomiske politik.
- Men først skal jeg lige kvittere for at Venstre og Det Konservative Folkeparti har taget ansvar for landets økonomi og indgået en balanceret finanslovsaftale med regeringen.
- En aftale, hvor vi bl.a. sætter en milliard kroner ekstra af til ældreområdet hvert år. Med en ny og permanent milliard til de ældre, som har mest brug for omsorg og pleje.
- Med det ændrer ikke på, at det fortsat er Venstres erklærede mål, at der skal være nulvækst i det offentlige forbrug.
- Med gængse regneforudsætninger vil nulvækst betyde 24.000 færre offentlige ansatte frem mod 2020. Omvendt giver regeringens politik plads til at ansætte 9.000 flere i det offentlige i 2020. Altså en forskel på 33.000 personer.
- Nulvækst betyder, at der vil skulle findes i størrelsesordenen 11½ mia. kr. frem mod 2020 til at dække det demografiske udgiftspres. Det kan eksempelvis ske ved besparelser på andre velfærdsområder.
- Venstres siger så, at disse penge kan findes gennem moderniseringen af den offentlige sektor for 12 mia.kr. i 2020.
- Men Venstre anviser ingen konkrete veje til at realisere de 12 mia. kr. Hvis ikke initiativerne kan realiseres, vil pengene mangle i Venstres økonomiske politik.

- Eksempelvis kan presset for stigende sundhedsudgifter forventes at fortsætte år for år. Det kan Venstre med nulvækst kun imødekomme, hvis de år for år sparer andre steder frem mod 2020.
- Hvad vil Venstre nedprioritere for at finde plads til de udgifter, som vi er enige om vil komme frem mod 2020?
- Her skal man også huske på, at tidligere gik Venstre også ind for vækst i det offentlige. Dengang mente de, at nulvækst vil sætte centrale velfærdsydelse som sundhed og uddannelse under stigende pres. Det kan man læse direkte i deres gamle 2020-plan.
- Nu Venstre siger så, at de vil bruge de offentlige midler mere effektivt, så de behøver ikke skære nogle steder.
- Men Venstre sagde også, de ville bruge pengene mere effektivt, dengang de skrev, at nulvækst sætter centrale velfærdsydelse under pres.
- Man kunne få det indtryk, at effektiviseringer i dag bare er et forsøg på en bekvem bortforklaring fra Venstres side. Venstre lader som om, at nulvækst er uden konsekvenser for velfærden.
- Hvis man skal opsummere forskellene mellem regeringens og Venstres økonomiske politik i et lille regnestykke.
- Så kan man sige, at regeringen afsætter 22 mia. kr. til øget offentligt forbrug frem mod 2020, mens Venstre afsætter nul mia. kr.
- Hertil kommer så de 12 "moderniserings-milliarder". Men det er som sagt omprioriteringer inden for det offentlige forbrug, som ikke ændrer på den grundlæggende konklusion om at regeringen ønsker at udbygge velfærden, mens Venstre ønsker nulvækst.